

Til Europaministeren

Merete Riisager (LA) har stillet følgende spørgsmål til europaministeren (EUU alm. del spørgsmål 46):

Spørgsmål: Hvorledes vurderer ministeren, at EU's og Danmarks konkurrenceevne vil blive påvirket af en samordning af skatteområdet, især for så vidt angår energibeskatning, beskatning af opsparing i andre lande og en fælles selskabsskattebase (CCCTB)?

Skatteministeriet bemærker følgende til det stillede spørgsmål:

”Det er i besvarelsen nedenfor lagt til grund, at der med spørgsmålet henvises til en samordning på de angivne områder inden for EU, idet der på de nævnte områder enten er stillet forslag om eller er taget skridt til fælles regler for medlemsstaterne.

Ad energibeskatning

Kommissionen fremsatte i april 2011 forslag til revision af energiafgiftsdirektivet. Kommissionens forslag indebærer, at alle energiarter beskattes med en energiafgift, der balanceres efter energiindholdet og en CO₂ afgift, der balanceres efter CO₂ indholdet (uden for kvotesektoren). Dermed ligger forslaget tæt op ad den danske energiafgiftsstruktur. Endvidere forventes forslaget at indebære, at de såkaldte minimumsatser forøges.

Danmark har generelt set relativt høje energiafgifter, og vurderes derfor at have en væsentlig interesse i, at der etableres enighed på dette område, blandt andet fordi det vil forbedre Danmarks konkurrenceevne.

Forslaget indebærer generelt højere energiafgifter i EU, men er udformet under hensyn til erhvervenes konkurrenceevne. Således indføres et obligatorisk bundfradrag i CO₂-afgiften for brændsler anvendt i sektorer, der er udsat for såkaldt carbon leakage. Carbon leakage dækker over, at høje afgifter i visse tilfælde alene leder til eksport af miljøproblemer, idet den berørte produktion flytter til lande med mere lempelig regulering.

Ad beskatning af opsparing

Der er med rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) indført fælles regler inden for EU, der skal sikre beskatningen af indkomst fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger. Ifølge direktivet skal der ved betaling af renter m.v., der betales fra banker og andre finansielle institutioner i ét EU-land til en person i et andet EU-land, ske indberetning til betalerens skattemyndigheder, som automatisk videresender oplysningerne til rentemodtagers skattemyndigheder.

To EU-lande (Luxembourg og Østrig) har en overgangsordning, som indebærer opkrævning af kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande samt provenudeling med rentemodtagers bopælsland i stedet for automatisk videregivelse af oplysninger om betalingen. De to lande skal gå over til automatisk udveksling af information, når EU har indgået aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om informationsudveksling på anmodning.

Efter vedtagelsen af rentebeskatningsdirektivet indgik EU rentebeskatningsaftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om, at disse lande skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutioner i disse lande til en person i et EU-land. Det sker ved opkrævning af kildeskat af disse renteindtægter og provenudeling med rentemodtagers bopælsland.

Kommissionen har i sin første årsrapport (KOM(2008)552) om effekten af direktivet vurderet, at direktivet generelt har fungeret efter hensigten, men fandt samtidig, at der er behov for visse justeringer, og har derfor fremsat en række forslag til ændringer, der skal skabe en bredere skattebase og lukke nogle huller og således sikre en mere effektiv beskatning.

Det er i Danmarks interesse, at der opnås enighed om de foreslåede ændringer, så direktivet får den bedst mulige effekt, og at EU forhandler med de relevante tredjelande om gennemførelse af de samme ændringer i EU's rentebeskatningsaftaler med disse tredjelande. Det vil ikke alene medvirke til at sikre, at renteindtægter m.v. beskattes i tilfælde, hvor opsparingen er placeret i et andet EU-land eller andre aftalelande, men vil også medvirke til at fjerne uønskede konkurrenceforvridninger.

Samlet set vurderes EU's rentebeskatningsdirektiv og tilhørende aftaler med tredjelandene at styrke den danske konkurrenceevne, herunder for danske finansielle institutioner, da det ikke er muligt for danske skatteydere at undgå beskatning ved at flytte opsparing til finansielle institutioner i andre EU-lande og visse tredjelande, der i fraværet af en sådan skattemæssig samordning ville have haft en konkurrencefordel.

Ad en fælles selskabsskattebase (CCCTB)

Kommissionen fremsatte den 16. marts 2011 forslag om en fælles konsolideret selskabsskattebase (**Common Consolidated Corporate Tax Base, CCCTB**), der forhandles indenfor rammerne af ECOFIN-rådet.

Forslaget indebærer, at et selskab kan vælge at benytte ét fælles regelsæt for beregningen af den skattepligtige indkomst i hele EU (dvs. en fælles skattebase). Selskabet skal desuden kun indgive én selvangivelse til myndighederne i ét EU-land (one-stop-shop). Endvidere indebærer forslaget, at selskaber inden for samme koncern skal konsolidere deres indkom-

ster – dvs. udligne overskud og underskud, som selskaberne har i de forskellige EU-lande. Det samlede skattegrundlag fordeles efter en fordelingsnøgle mellem de EU-lande, hvor selskabet driver virksomhed. Herefter beskatter medlemsstaterne deres andel efter den selskabsskattesats, den respektive medlemsstat har fastsat. Selskabsskattesatsen harmoniseres ikke, og der foreslås ikke en EU minimumssats.

Et centralt mål med en fælles konsolideret selskabsskattebase er at bidrage til europæiske virksomheders konkurrenceevne, hvilket blandt andet blev fremhævet i europpluspagten (konkurrenceevnepagten), vedtaget af Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011:

“The common approach proposed would ensure consistency in the national tax systems but would not harmonise tax rates. Fair competition on tax rates is to be encouraged. Differences in rates allows a certain degree of tax competition to be maintained in the internal market and fair tax competition based on rates offers more transparency and allows Member States to consider both their market competitiveness and budgetary needs in fixing their tax rates.”

Formålet med direktivforslaget er at mindske de administrative byrder og omkostninger for virksomhederne. Ét enkelt system vil mindske virksomhedernes administrative byrder i forhold til i dag, hvor de skal håndtere op til 27 forskellige nationale skattesystemer. Samtidig reduceres den usikkerhed, der opstår, når selskaber, der opererer i flere EU-lande, skal angive deres skattepligtige indkomst efter flere forskellige nationale skattesystemer. Desuden vil forslaget indebære, at dobbeltbeskatning som følge af forskellige skatteregler i medlemsstaterne elimineres. Forslaget vil således som udgangspunkt medvirke til at forbedre konkurrenceevnen for virksomheder i EU.

Medlemsstaterne skal fortsat selv fastsætte selve selskabsskattesatsen, der skal finde anvendelse på den andel af skattebasen, der er tildelt den pågældende medlemsstat. Forslaget vil derfor ikke fjerne skattekonkurrencen på selskabsskatteområdet indenfor EU. Tværtimod er der en mulighed for, at et fælles selskabsskattegrundlag kan skærpe konkurrencen på satsen som følge af, at det fælles skattegrundlag giver mere gennemsigtighed.

For EU-landene vil forslaget medføre, at der lægges begrænsning på det enkelte lands mulighed for selv at bestemme grundlaget for deres selskabsbeskatning. Et fælles selskabsskattegrundlag vil endvidere i sagens natur afskære muligheden for – i hvert fald inden for rammerne af CCCTB'en – at finansiere en satsnedsættelse ved at udbrede basen, hvilket ellers har været tendensen i landene indenfor EU fra midten af 80'erne. De samlede effekter af CCCTB afhænger af ændringer i basen, erhvervsstrukturen i landene m.v.”